

בבית המשפט העליון

דנ"פ 5020/16

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המבקש: אהרון אביטן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה ב-
ע"פ 8109/15 מיום 9.6.2016 שניתן על ידי כבוד השופטים
ס' ג'ובראן, צ' זילברטל ו-א' שהם

בשם המבקש: עו"ד מנחם רובינשטיין

החלטה

1. לפניי בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה ב-ע"פ 8109/15 אביטן
נ' מדינת ישראל (9.6.2016).

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, לאחר הסדר
טיעון, בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; לפי חוק איסור הלבנת הון,
התש"ס-2000; ולפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בשל הרשעתו,
גזר עליו בית המשפט המחוזי עונשים של 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו;
12 חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר; ותשלום קנס בסך
של 100,000 ₪ או שישה חודשי מאסר חלף אי-תשלום הקנס.

3. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין. בית משפט זה (השופטים צ' זילברטל, ס'
ג'ובראן, ו-א' שהם) קיבל את הערעור בחלקו כך שסכום הקנס שהוטל על המבקש
הופחת ל-10,000 ₪ או חודש מאסר חלף אי-תשלום הקנס. יתר חלקי גזר הדין נותרו
על כנם. עקב נסיבות אישיות עיכב בית משפט זה את עונשו של המבקש עד למתן פסק
דין בערעור. לפיכך, על המבקש להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.7.2016.

4. המבקש לא השלים עם תוצאת פסק הדין והגיש בקשה לדיון נוסף. לשיטת המבקש, בפסק הדין מושא הבקשה התערבה ערכאת הערעור בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי בית המשפט קמא וקבעה ממצאים עובדתיים חדשים ושגויים, שלפיהם המבקש לכאורה לא שילם את מלוא חובו לרשויות המס ולא פעל מיוזמתו לסלקם. לטענת המבקש, התערבות מעין זו "שונה שינוי מהותי מכל הלכה אחרת שנפסקה עד כה" (פסקה 9 לבקשה). בנוסף, טען המבקש כי יש להורות על דיון נוסף גם מן הטעם שפסק הדין מושא הבקשה שולח מסר שגוי לנאשמים בעבירות כלכליות. זאת, שכן לגרסת המבקש, ההקלה בגזר דינו בכך שהודה, הסיר את מחדלו, תיקן את נזקו ונטל אחריות התבטאה אך בהפחתת הקנס ולא בהקלה בעונש המאסר.

5. דין הבקשה להידחות. לפי סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ניתן להיענות לבקשה לקיום דיון נוסף רק מקום שנפסקה הלכה חדשה וקשה או הלכה הסותרת הלכות קודמות של בית משפט זה. משמעות הדברים הינה "שבית-המשפט ביקש במודע ובכוונת-מכוון לקבוע הלכה, ולא עוד אלא שביטא את כוונתו באורח ברור ומפורש" (דנ"א 4804/02 רביזדה נ' גולדמן, פסקה 2 להחלטתו של השופט מ' חשין (19.8.2002)). בענייננו, בפסק הדין מושא הבקשה לא נקבעה הלכה חדשה. קל וחומר שלא נקבעה בו הלכה קשה או הלכה העומדת בסתירה להלכות אחרות של בית משפט זה. על כן, הבקשה לדיון נוסף שלפניי אינה מגלה כל עילה.

6. למעלה מן הצורך, יובהר כי בפסיקה הוכרו חריגים ל"כלל אי-ההתערבות" של ערכאת הערעור בממצאים עובדתיים, גם במקרים של שמיעת עדים על ידי הערכאה הדיונית (וראו למשל: ע"פ 746/14 היילו נ' מדינת ישראל, פסקה 34 לפסק דינו של השופט ח' מלצר (31.5.2016)); ע"פ 2480/09 פדלון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 לפסק דינה של השופטת א' חיות (07.09.2011); ע"פ 420/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 67 לפסק הדין של השופט י' דנציגר (23.11.2009)). לפיכך, דין טענתו של המבקש ולפיה לא היה מוסמך בית משפט זה להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט קמא וכי בכך חרג בית משפט זה מההלכה הפסוקה - להידחות.

7. יתרה מכך, טענות המבקש הן טענות ערעוריות באופיין, התוקפות את נכונות ההכרעה בפסק הדין מושא הבקשה. כידוע, הליך הדיון הנוסף הוא לא האכסניה המתאימה לבירורן של טענות מסוג זה. כפי שציינתי בעבר, "מטרתו של הליך זה היא לדון בהלכות חדשות בעלות חשיבות יוצאת דופן ולא להוות ערכאת ערעור על

החלטות בית המשפט העליון" (דנ"א 173/15 בן ישרי נ' אוצר מפעלי ים בע"מ, פסקה 10 להחלטתי (17.8.2015)). משכך, אין בטענות אלו הצדקה לדיון נוסף - באשר דיון נוסף אינו ערעור נוסף (ראו דנ"א 1075/15 בלום נ' אנגלו סכסון - סוכנות לנכסים (ישראל - 1992) בע"מ, פסקה 18 להחלטתי (8.3.2015)).

8. מעבר לנדרש, אציין כי קביעתו של בית משפט זה ולפיה חובותיו של המערער למס הכנסה טרם שולמו, מבוססת על דברי ב"כ המשיבה בדיון שנערך בפני בית המשפט ביום 18.5.2016 (וראו בעמוד 4 לפרוטוקול הדיון). לפיכך, ככל שביקש המבקש לחלוק על נכונות הטענה היה עליו לעשות כן במהלך הדיון עצמו ולא במסגרת הבקשה לדיון נוסף.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית. אין זה אחד מהמקרים החריגים והנדירים שבהם ראוי להורות על דיון נוסף. קביעותיו של בית המשפט בפסק הדין מושא הבקשה נטועות היטב בעובדות ובנתונים המסוימים של המקרה הנדון וכך יש לקרוא אותן.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לקבוע בפסק הדין בערעור.

ניתנה היום, י"ז בסיון התשע"ו (23.6.2016).

ה נ ש י א ה